

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB), toen hij bij betaling van een sanctiebedrag per ongeluk één euro te weinig had overgemaakt, geen gelegenheid heeft gegeven om deze vergissing te herstellen en in plaats daarvan rauwelijks een verhoging van 25% in rekening heeft gebracht.

Ook klaagt verzoeker erover dat het CJIB geen mogelijkheid biedt om zijn vergissing te herstellen anders dan via een beroepsprocedure.

Beoordeling

Algemeen

Op 5 september 2007 ontving verzoeker een beschikking op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wahv) van het CJIB met een sanctiebedrag van € 121 in verband met een op 9 augustus 2007 door de politie te Apeldoorn geconstateerde snelheidsovertreding, begaan met een op naam van verzoeker staand motorvoertuig.

Verzoeker heeft op of kort voor 1 oktober 2007 door middel van een internetoverschrijving € 120 overgemaakt naar de bankrekening van het CJIB.

Omdat daarmee niet het gehele sanctiebedrag tijdig was voldaan, zond het CJIB verzoeker op 17 november 2007 een eerste aanmaning. Hierbij vorderde het CJIB een bedrag van € 31,25, de som van het onbetaald gebleven gedeelte (€ 1) van het oorspronkelijke sanctiebedrag en een verhoging van het oorspronkelijke sanctiebedrag van 25% (€ 30,25).

Bij brief van 30 november 2007 diende verzoeker een klacht in bij het CJIB. Verzoeker gaf hierin te kennen het opleggen van een verhoging van 25% in het geval van een - naar zijn zeggen - evidente en bovendien bijzonder geringe vergissing, buitensporig te vinden. Ook liet verzoeker weten zich er ernstig aan te hebben gestoord dat toen hij telefonisch contact had gezocht met het CJIB over de gemaakte vergissing en de opgelegde verhoging, de medewerker van het CJIB in het geheel niet had opengestaan voor een inhoudelijk gesprek hierover. Verder stelde verzoeker zich op het standpunt dat uitvoering van de regel zoals die is bedoeld, bij geringe afwijkingen als in dit geval, ertoe zou moeten leiden dat het CJIB de betrokkene op zijn vergissing attendeert en hem een hersteltermijn biedt van bijvoorbeeld veertien dagen. Verzoeker meende dat een dergelijke regeltoepassing volautomatisch en met slechts geringe administratieve lasten voor het CJIB zou moeten kunnen worden gerealiseerd.

In reactie hierop liet de directeur van het CJIB verzoeker bij brief van 7 december 2007 weten dat zijn organisatie niet de instantie is waar beroep moet worden ingesteld en dat

verzoeker zich hiervoor tot de officier van justitie diende te wenden. Het CJIB had om die reden verzoekers brief doorgestuurd naar de officier van justitie bij de Centrale Verwerking Openbaar Ministerie (CVOM).

Reeds de volgende dag, 8 december 2007, liet verzoeker het CJIB weten bezwaar te hebben tegen doorzending omdat zijn brief niet was gericht tegen de opgelegde beschikking en sanctie, maar een klacht betrof over de wijze waarop het CJIB functioneert en een suggestie om het functioneren te verbeteren. Verzoeker vroeg daarom om deze klacht in behandeling te nemen.

Bij brief van 24 december 2007 liet een medewerker van de CVOM verzoeker weten dat zijn brief van 30 november 2007 naar het CJIB werd teruggezonden omdat het een klachtbrief betrof en niet een beroepschrift.

In reactie op verzoekers brief van 8 december 2007 liet de directeur van het CJIB verzoeker bij brief van 27 december 2007 weten niet meer te beschikken over de brief van 30 november 2007 omdat deze naar de CVOM was doorgestuurd. Verzoeker werd om die reden verzocht een kopie van de desbetreffende brief toe te sturen.

Verzoeker gaf aan dit verzoek gehoor op 31 december 2007.

Onder verwijzing naar de in dit verband van toepassing zijnde wetgeving, te weten de artikelen 23, 24 en 25 van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wahv) (zie Achtergrond) deelde de directeur van het CJIB verzoeker bij brief van 14 januari 2008 onder meer mee dat op de acceptgiro en de beschikking staat aangegeven dat het volledige bedrag uiterlijk op de vervaldatum op de rekening van het CJIB moet zijn bijgeschreven. Omdat op de vervaldatum niet het volledige sanctiebedrag was ontvangen, was een wettelijke verhoging opgelegd en een eerste aanmaning verzonden. Ook liet de directeur van het CJIB verzoeker weten dat deze zaak als afgedaan kon worden beschouwd omdat inmiddels de betaling van € 31,25 was ontvangen.

Bij brief van 15 januari 2008 deelde de directeur van het CJIB verzoeker onder meer mee dat het CJIB verzoekers brief van 30 november 2007 inmiddels ook via de CVOM had ontvangen. Ook in deze brief legde de directeur van het CJIB verzoeker onder verwijzing naar de toepasselijke wetgeving uit dat indien de beschikking niet tijdig geheel wordt voldaan, de sanctie van rechtswege in eerste instantie met 25% (maar in ieder geval met minimaal € 4) en in tweede instantie met 50% wordt verhoogd (maar in ieder geval met minimaal € 11). Ook in deze brief liet de directeur van het CJIB verzoeker weten dat deze zaak was gesloten omdat inmiddels de betaling van € 31,25 (...) was ontvangen.

Verzoeker wendde zich vervolgens op 27 januari 2008 tot de Nationale ombudsman.

I. Ten aanzien van de invorderingsprocedure

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat het CJIB in plaats van toe te staan dat hij een door hem gemaakte kleine vergissing zou herstellen direct de wettelijke verhogingen heeft opgelegd.

In de brief waarmee verzoeker zich tot de Nationale ombudsman wendde stelde hij onder meer dat hij in zijn brief van 30 november 2007 aan het CJIB reeds had aangegeven dat de 'regels zijn regels' benadering leidt tot disproportionele sancties, bedoeld door de wetgever voor hen die de opgelegde sanctie niet of - zonder overleg - in termijnen betalen. Verzoeker gaf aan zich eraan te hebben gestoord dat het in dit geval niet mogelijk was in gesprek te komen met het CJIB over een overduidelijke vergissing, noch dat het CJIB een herstelmogelijkheid biedt. Ook liet verzoeker weten dat een rechtvaardige en zorgvuldige overheid de regels anders hoort toe te passen en dat hij daarom een inhoudelijke suggestie had gedaan. Het CJIB had aanvankelijk zijn klacht ten onrechte behandeld als beroep en in tweede instantie volstaan met een opsomming van de regels zonder inhoudelijk in te gaan op zijn klacht, aldus verzoeker.

2. Bij brief van 25 april 2008 reageerde de minister van Justitie op de klacht van verzoeker. Onder verwijzing naar het bij zijn brief gevoegde ambtsbericht van 28 maart 2008 van de directeur van het CJIB, liet de minister weten dit onderdeel van de klacht niet gegrond te achten. Inhoudelijk liet de minister onder meer weten dat de huidige uit 1997 stammende redactie van artikel 25 van de Wvhw met betrekking tot de systematiek van het opleggen van zowel de eerste als de tweede verhoging geen ruimte voor twijfel laat: het gaat erom dat het verschuldigde bedrag op de vervaldatum volledig is voldaan. Is dat niet het geval dan volgt van rechtswege een verhoging. Bij de berekening daarvan wordt geen rekening gehouden met al betaalde bedragen. De minister stelde zich dan ook op het standpunt dat het CJIB overeenkomstig de door de wetgever vastgestelde procedure had gehandeld en ook niet in strijd had gehandeld met materiële behoorlijkheidsnormen zoals beginselen van redelijkheid of evenredigheid, aldus de minister.

Met betrekking tot de door verzoeker erkende typefout bij het betalen van het sanctiebedrag via internet, wees de minister erop dat het CJIB een acceptgiro meezendt met de beschikking om voor betrokkene een juiste betaling te vergemakkelijken. Als een betrokkene ervoor kiest om op een andere wijze te betalen, is dat uiteraard toegestaan, maar het risico op fouten is dan veelal groter, omdat door de betrokkene handmatig betalingsgegevens moeten worden ingevoerd. Bij de betaling gemaakte fouten behoren dan tot de risicosfeer van de betrokkenen en niet tot die van het CJIB, temeer indien het een door betrokkene zelf gekozen betalingswijze betreft die een verhoogd risico op fouten in zich draagt, zoals het geval is bij internetbankieren. Als door een dergelijke fout onvolledig of te laat betaald wordt, wordt van rechtswege een verhoging opgelegd. Het CJIB acht dan geen gronden aanwezig om tot kwijtschelding van de verhoging over te

gaan, ook niet in die gevallen waarin slechts een klein deel van het verschuldigde bedrag onbetaald is gebleven en waarin de betrokkene stelt dat dit op een vergissing berust. Het laatste is overigens door het CJIB onmogelijk te verifiëren. Evenmin kan het CJIB verifiëren of er in bepaalde gevallen sprake is van opzet aan de zijde van de betrokkene. Slechts indien er sprake is van fouten die niet in de risicosfeer van de betrokkene vallen, zoals bijvoorbeeld fouten van de bank die optreedt als tussenpersoon in het betalingsverkeer, kan de zaak anders liggen. Die situatie deed zich hier echter niet voor, aldus de minister.

3. Bij brief van 19 november 2008 vroeg de Nationale ombudsman de minister van Justitie of en in hoeverre hij de mogelijkheid aanwezig acht het geautomatiseerde systeem van het CJIB zodanig aan te passen dat in die gevallen waarin het CJIB enkele weken voor de vervaldatum een te lage betaling ontvangt, het CJIB een waarschuwing hiervoor naar de betrokkene doet uitgaan. De Nationale ombudsman deed hierbij de suggestie dat voor het waarschuwingssignaal wellicht kosten in rekening kunnen worden gebracht bij de betrokkene.

Ook vroeg de Nationale ombudsman de minister van Justitie bij benadering aan te geven hoe vaak (absoluut en procentueel) het CJIB jaarlijks te maken krijgt met te lage betalingen van opgelegde Wahv-sancties.

4. In antwoord op de brief van 19 november 2008 zond de minister van Justitie op 17 februari 2009 de Nationale ombudsman een kopie toe van het ambtsbericht van 26 januari 2009 van de directeur van het CJIB.

In dit ambtsbericht schetste de directeur van het CJIB nogmaals gedetailleerd de wettelijk voorgeschreven werkwijze bij het innen van opgelegde sancties en de daaropvolgende wettelijke verhogingen. In antwoord op de door de Nationale ombudsman gestelde vragen liet de directeur van het CJIB weten dat het CJIB in de maanden november en december van 2008 in totaal 1.224 gevallen had waarin de opgelegde sanctie niet geheel voor de eerste vervaldag was voldaan. Hierbij ging het om bedragen tussen € 0,01 en € 200. Omdat deze twee maanden geen ongebruikelijke cijfers hadden opgeleverd, kon worden aangenomen dat het op jaarbasis in 2008 om in totaal ruim 7.300 gevallen ging, zijnde 0,06% van het totaal aantal in 2008 uitgebrachte Wahv-beschikkingen. Tegen het licht bezien van het totaal aantal in 2008 uitgebrachte Wahv-beschikkingen, ruim elf en een half miljoen, zou de door verzoeker voorgestelde systeemaanpassing een onevenredige inspanning van het CJIB vergen, aldus de directeur van het CJIB.

Verder liet de directeur van het CJIB weten dat de wet momenteel geen ruimte geeft voor de suggestie van de Nationale ombudsman om de betrokkenen in kwestie een geringe financiële vergoeding te berekenen voor de schriftelijke waarschuwing.

5. Naar aanleiding van het ambtsbericht van 26 januari 2009 vond op 7 juli 2009 een bespreking plaats tussen de substituut-ombudsman en een delegatie van het CJIB. In het kader hiervan kwam opnieuw de mogelijkheid ter sprake om een betrokkene in een vroegtijdig stadium erop te wijzen dat hij slechts een gedeelte van het opgelegde sanctiebedrag had overgemaakt en welke gevolgen dit mogelijk voor hem zou kunnen hebben.

Van de zijde van het CJIB werd nogmaals aangegeven dat het aanpassen op een door verzoeker voorgestelde wijze van het honderd procent geautomatiseerde inningtraject niet van het CJIB kan worden geveerd. Naast de al in het ambtsbericht aangevoerde argumenten hiervoor, werd er verder op gewezen dat de huidige manier van inning door middel van het toezenden van een acceptgirokaart haar langste tijd heeft gehad. De verwachting is dat het CJIB binnen afzienbare tijd de burger de mogelijkheid zal bieden om geheel geautomatiseerd en met een minimale kans op vergissingen online het opgelegde sanctiebedrag te voldoen.

Ook kwam nog aan de orde of en in hoeverre de tekst op de beschikking kon worden uitgebreid met duidelijke informatie voor de betrokkene over het volledig en tijdig voldoen van de sanctie en wat de gevolgen konden zijn van het niet volledig en/of niet tijdig voldoen van het sanctiebedrag.

Beoordeling

6. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

De minister van Justitie stelt zich terecht op het standpunt dat de door verzoeker begane vergissing bij het invullen van het te betalen bedrag geheel binnen zijn risicosfeer ligt, nu hij ervoor heeft gekozen op een andere manier te betalen dan door middel van de door het CJIB verstekte en vooringevulde acceptgiro. Die vergissing kan op geen enkele wijze het CJIB worden aangerekend.

Op het moment dat een burger een door het CJIB verzonden Wahv-beschikking ontvangt, dient hij/zij binnen de daarvoor wettelijk gegeven termijn, hetzij door middel van het indienen van een beroepschrift verweer te voeren bij de officier van justitie, hetzij zorg te dragen voor betaling van het op de beschikking aangegeven sanctiebedrag. Als van deze burger binnen de gestelde termijn noch een beroepschrift, noch volledige betaling van het sanctiebedrag wordt ontvangen, wordt het oorspronkelijke sanctiebedrag op grond van artikel 23 Wahv automatisch met 25% verhoogd. Blijft ook daarna volledige betaling van het oorspronkelijke sanctiebedrag en de verhoging uit, dan wordt op grond van artikel 25 Wahv het oorspronkelijke sanctiebedrag vermeerderd met de verhoging opnieuw automatisch verhoogd, ditmaal met 50%.

7. Toen betaling van het oorspronkelijke sanctiebedrag van € 121 uitbleef heeft het CJIB op basis van artikel 23 Wahv verzoeker een eerste verhoging van € 30,25 opgelegd. Het CJIB heeft in dit geval geheel overeenkomstig de wettelijke regeling gehandeld. Deze handelwijze is ook niet strijdig met het redelijkheidsvereiste. Daarbij neemt de Nationale ombudsman in aanmerking dat het CJIB grote aantallen beschikkingen verwerkt volgens een geheel geautomatiseerd systeem en dat bij die werkwijze een individuele beoordeling van al dan niet opzettelijk gemaakte fouten bij betaling een onevenredige inspanning van het CJIB zou vergen.

De onderzochte gedraging is op dit punt dan ook behoorlijk

8. Gelijktijdig met dit onderzoek had de Nationale ombudsman nog drie andere sterk overeenkomende klachten over het CJIB in onderzoek. In al deze gevallen ging het er om dat de betrokkene was geconfronteerd met een (of twee) verhoging(en) van het sanctiebedrag nadat hij op één (of in een geval drie) euro na het sanctiebedrag had voldaan.

Verzoeker heeft voorgesteld dat wanneer het CJIB wordt geconfronteerd met betaling van een te klein bedrag, van het CJIB mag worden gevergd dat contact wordt gezocht met de betrokkene om deze erop te attenderen dat niet het gehele sanctiebedrag is ontvangen en welke gevolgen dit voor de betrokkene zal hebben als niet uiterlijk op de vervaldatum ook het ontbrekende gedeelte van het gehele sanctiebedrag zal zijn voldaan.

Uit dit onderzoek is echter gebleken dat het CJIB in 2008 bijna 7.500 maal te maken kreeg met de situatie dat als gevolg van een deelbetaling op de vervaldatum nog een

- soms heel gering deel van het sanctiebedrag openstaat. In de praktijk zou uitvoering geven aan verzoekers suggestie ertoe leiden dat het CJIB dagelijks twintig tot dertig keer contact zou moeten opnemen met een betrokkene om deze te waarschuwen voor de gevolgen van het onjuiste betaalgedrag.

Ook zou uitvoering geven aan verzoekers suggestie ertoe moeten leiden dat het huidige

- geheel geautomatiseerde - incassosysteem ingrijpend zou moeten worden aangepast.

Gezien het relatief geringe aantal dossiers waarvoor deze aanpassing nodig zou zijn, 0,06% van het totaal aantal uitgebrachte Wahv-beschikkingen, alsmede gezien de in de nabije toekomst te verwachten wijzigingen in het incassosysteem, kan op dit moment niet van het CJIB worden gevergd dat het huidige incassosysteem zal worden aangepast overeenkomstig het voorstel van verzoeker.

Wel echter kan van het CJIB worden gevergd dat de tekst van de beschikkingen wordt uitgebreid met een duidelijke waarschuwing aan de betrokkene voor de gevolgen van vergissingen bij betaling via internet en met de mededeling dat het CJIB na ontvangst van

een deelbetaling geen tussentijdse waarschuwing aan de betrokkene verstuurt.

Een en ander geeft de Nationale ombudsman aanleiding voor het doen van een aanbeveling.

II. Ten aanzien van de klachtbehandeling door het CJIB

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er verder over dat het CJIB geen mogelijkheid biedt om zijn vergissing te herstellen anders dan via een beroepsprocedure.

2.1. Onder verwijzing naar het ambtsbericht van 28 maart 2008 van de directeur van het CJIB liet de minister van Justitie in zijn reactie van 25 april 2008 weten dit klachtonderdeel gegrond te achten.

2.2. In het ambtsbericht gaf de directeur van het CJIB onder meer een nauwkeurig overzicht van de behandeling door het CJIB van verzoekers klachtbrief van 30 november 2007. De directeur liet weten dat het CJIB deze brief - ten onrechte - had aangemerkt als beroepschrift en om die reden had doorgezonden naar de Centrale Verwerking Openbaar Ministerie (CVOM) te Utrecht. Verzoeker was hiervan bij brief van 7 december 2007 op de hoogte gesteld. Bij brief van 8 december 2007 had verzoeker hierop gereageerd door te melden dat zijn brief niet was bedoeld als bezwaar of beroep tegen de sanctie, maar dat het een klacht betrof over het functioneren van het CJIB. Bij brief van 24 december 2007 had de CVOM verzoeker laten weten dat de brief van 30 november 2007 naar het CJIB zou worden geretourneerd. Bij brief van 27 december 2007 verzocht het CJIB verzoeker naar aanleiding van zijn brief van 8 december 2007 een kopie van de brief van 30 november 2007 toe te sturen opdat de klacht alsnog in behandeling kon worden genomen. Verzoeker voldeed hieraan op 31 december 2007. Bij brief van 14 januari 2008 beantwoordde het CJIB verzoekers brief van 30 november 2007. Een dag later beantwoordde het CJIB nogmaals de brief van 30 november 2007, die het CJIB via de CVOM retour had ontvangen. De directeur liet weten dat met de doorzending van verzoekers brief naar de CVOM en de reactie hierop van verzoeker van 8 december 2007 er twee afzonderlijke brievenstromen op gang waren gekomen, hetgeen niet had mogen gebeuren. Er was onvoldoende in de geautomatiseerde systemen naar de historie van deze briefwisseling gekeken. Hierdoor had verzoeker tweemaal antwoord gehad op eenzelfde brief, aldus de directeur. Verder liet de directeur weten dat ten onrechte de klachtprocedure binnen het CJIB niet was gevolgd. Was dit wel gebeurd dan was verzoeker in ieder geval op zijn verzoek telefonisch dan wel in persoon gehoord. Bovendien was de klacht inhoudelijk uitgebreider beantwoord. De directeur lieten weten deze gang van zaken te betreuren en bood verzoeker hiervoor zijn verontschuldiging aan.

Beoordeling

3. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken.

4. Verzoeker diende op 30 november 2007 een klacht in bij het CJIB over de wijze waarop het CJIB gebruik had gemaakt van de wettelijke bevoegdheid om de opgelegde sanctie te verhogen. In deze brief had verzoeker uitdrukkelijk aangegeven geen inhoudelijk verweer hiertegen te willen voeren bij de officier van justitie.

Het CJIB heeft verzoekers brief echter toch als beroepschrift aangemerkt en vrijwel direct na ontvangst ter verdere behandeling doorgestuurd naar de officier van justitie bij de CVOM.

5. Ook staat vast dat het CJIB nadat het begin januari 2008 opnieuw verzoekers klachtbrief van 30 november 2007 had ontvangen, zowel in de brief van 14 januari als in die van 15 januari 2008 nauwkeurig het wettelijk systeem van de artikel 23, 24 en 25 Wavh heeft uiteengezet, maar niet of nauwelijks is ingegaan op de klacht van verzoeker dat het CJIB binnen de grenzen van haar bevoegdheid op een meer klantvriendelijke wijze te werk had kunnen gaan.

In beide situaties is het CJIB tekortgeschoten waar het betreft het secuur en nauwkeurig behandelen van verzoekers brief doordat onvoldoende aandacht is besteed aan de inhoud van de desbetreffende brief.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Centraal Justitieel Incasso Bureau te Leeuwarden, is

niet gegrond ten aanzien van :

- het onvoldoende rekening houden met het gerechtvaardigd belang van verzoeker tijdens de invorderingsprocedure en

gegrond ten aanzien van

- de behandeling van verzoekers brief van 30 november 2007 wegens schending het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de minister van Justitie in overweging om te bevorderen dat in de tekst van een beschikking ingevolge de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften een duidelijke waarschuwing wordt opgenomen voor de gevolgen van vergissingen bij betaling anders dan door middel van de bijgevoegde acceptgiro, met de mededeling dat dit risico geheel voor rekening komt van de betrokkene en dat het CJIB ook niet tussentijds hierover contact met de betrokkene zal opnemen.

Onderzoek

Op 29 januari 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer C. uit Apeldoorn, met een klacht over een gedraging van het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) te Leeuwarden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de minister van Justitie en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tijdens het onderzoek gaf een delegatie van het CJIB de Nationale ombudsman een mondelinge toelichting op de eerder verstrekte inlichtingen

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De minister van Justitie deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Verzoekschrift van 27 januari 2008, met bijlagen.

Standpunt van 25 april 2008 van de minister van Justitie, met bijlage.

Nader standpunt van 17 februari 2009 van de minister van Justitie, met bijlage.

Bespreking tussen de substituut-ombudsman en een delegatie van het CJIB op 7 juli 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wahv)

1. Artikel 23

"1. Uiterlijk binnen twee weken nadat een beschikking waarbij een administratieve sanctie is opgelegd, onherroepelijk is geworden, moet de administratieve sanctie zijn voldaan.

2. De sanctie wordt van rechtswege met vijftwintig procent, doch ten minste € 4, verhoogd indien deze niet tijdig geheel wordt voldaan."

2. Artikel 24

"Degene aan wie een administratieve sanctie is opgelegd, is tot betaling van het ingevolge artikel 23 verhoogde bedrag verplicht binnen vier weken nadat de officier van justitie hem over de gewone post een aanmaning heeft toegezonden."

3. Artikel 25

"1. Indien degene aan wie een administratieve sanctie is opgelegd nalatig blijft de sanctie en de daarop gevallen verhoging geheel te voldoen binnen de in de aanmaning gestelde termijn van vier weken, wordt het inmiddels verschuldigde bedrag van rechtswege verder verhoogd met vijftig procent van het bedrag van de sanctie en de daarop inmiddels gevallen verhoging, doch ten minste € 11, en kan door de officier van justitie verhaal worden genomen op de goederen, de inkomsten en het vermogen van degene aan wie een administratieve sanctie is opgelegd, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 26 en 27.

2. Door de officier van justitie kan verhaal worden genomen gedurende twee jaar nadat ten aanzien van de administratieve sanctie een onherroepelijke beslissing is genomen.

3. Het recht om verhaal te nemen vervalt door het overlijden van degene aan wie een administratieve sanctie is opgelegd."